

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ जातिर्जन्म अवध्येत्यादिसार्धः चाद्गुरुः ॥ २० ॥ तत्त्वध्यानामपितेषां अवधं कृत्वा ते अपराधिनोऽपि पितृमातृगुरुवः अवधेन राजानमिव नै
 सर्वे तस्यादृतालोकाय स्यैते त्रय आदृताः ॥ अनादृतास्तु स्यैते सर्वास्तस्याफलाः क्रियाः ॥ १२ ॥ न चायं न परो लोकस्तस्य चैव परंतप ॥ अमानितानित्यमेव य
 स्यैते गुरुवस्त्रयः ॥ १३ ॥ न चास्मिन्नपरे लोके यशस्तस्य प्रकाशते ॥ न चान्यदपि कल्याणं परत्र समुदाहृतं ॥ १४ ॥ तेभ्य एव हियत्सर्वं कृत्वा च विस्तृजाम्यहं ॥ तदा
 सीन्मेशतगुणं सहस्रगुणमेव च ॥ १५ ॥ तस्मान्मे संप्रकाशं ते त्रयो लोका युधिष्ठिर ॥ दशैव तु सदाचार्यः श्रोत्रियानतिरिच्यते ॥ १६ ॥ दशाचार्यानुपाध्याय उपाध्या
 यान्पितादश ॥ पितृदश तु मातैका सर्वा वा पृथिवीमपि ॥ १७ ॥ गुरुत्वेनातिभवति नास्ति मातृसमो गुरुः ॥ गुरुर्गरीयान्पितृतो मातृतश्चैति मे मतिः ॥ १८ ॥ उभौ हि
 मातापितरौ जन्मन्येवोपयुज्यतः ॥ शरीरमेव सृजतः पिता माता च भारत ॥ १९ ॥ आचार्यशिष्या जातिः सा दिव्या सा जरा मरा ॥ अवध्या हि सदा माता पिता
 चाप्यपकारिणौ ॥ २० ॥ न संदुष्यति तत्कृत्वा न च ते दूषयंतितं ॥ धर्माय यतमानानां विदुर्देवामर्षिभिः ॥ २१ ॥ यश्चादृणोत्यवितथेन कर्मणा कृतं ब्रुवन्नमृतं
 संप्रयच्छन् ॥ तं वै मन्येत पितरं मातरं च तस्मै न द्रुह्येत्कृतमस्य जानन् ॥ २२ ॥ विद्यां श्रुत्वा ये गुरुनाद्रियं ते प्रत्यासन्ना मनसा कर्मणा वा ॥ तेषां पापं भ्रूणहत्या वि
 शिष्टं नान्यस्तेभ्यः पापकृदस्ति लोके ॥ यथैव ते गुरुभिर्भाविनीयास्तथा तेषां गुरुवोऽप्यर्चनीयाः ॥ २३ ॥ तस्मात्पूजयितव्याश्च संविभज्याश्च यत्नतः ॥ गुरुवोर्चायि
 तव्याश्च पुराणं धर्ममिच्छता ॥ २४ ॥ येन प्रीणाति पितरं तेन प्रीतः प्रजापतिः ॥ प्रीणाति मातरं येन पृथिवी तेन पूजिता ॥ २५ ॥ येन प्रीणात्युपाध्यायं तेन स्याद्
 ह्यपूजितं ॥ मातृतः पितृतश्चैव तस्मात्पूज्यतमो गुरुः ॥ २६ ॥ ऋषयश्च हि देवाश्च प्रीयंते पितृभिः सह ॥ पूज्यमानेषु गुरुषु तस्मात्पूज्यतमो गुरुः ॥ २७ ॥ केन चिन्न
 च दत्तेन ह्यवज्ञेयो गुरुर्भवेत् ॥ न च माता न च पिता मन्यते यादृशो गुरुः ॥ २८ ॥ न तेवमानमर्हति न तेषां दूषयेत्कृतं ॥ गुरुणामेव सत्कारं विदुर्देवामर्षिभिः ॥ २९ ॥
 उपाध्यायं पितरं मातरं च ये भिद्रुह्यंते मनसा कर्मणा वा ॥ तेषां पापं भ्रूणहत्या विशिष्टं तस्मान्नान्यः पापकृदस्ति लोके ॥ ३० ॥ भृतो वृद्धो यो न विभर्ति पुत्रः स्वयोनि
 जः पितरं मातरं च ॥ तद्वै पापं भ्रूणहत्या विशिष्टं तस्मान्नान्यः पापकृदस्ति लोके ॥ ३१ ॥ मित्रद्रुहः कृतघ्नस्य स्त्रीघ्नस्य गुरुघातिनः ॥ चतुर्णां वियमे तेषां निष्कृतिं नानु
 शुश्रुम ॥ ३२ ॥ नंदूषयंति राजा हि वध्यानामवधे दुष्यति तद्वन्नात्रेत्यर्थः धर्माय दुष्टानामपि पित्रादीनां पालनाय यतमानानां यतमानान्देवा अप्यनुयास्यत्वेन विदुः ॥ २१ ॥ आदृणोति अनुगृह्णाति कर्म
 णा प्रवचनेन कृतं वेदं ॥ २२ ॥ नाद्रियं ते ये ते प्रत्यासन्नाः विपर्ययेण विशीर्णानिष्टा भवन्ति ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥